

[Lynnørup Nielsen.]

ligt, om handelsministeren eller den minister, det måtte sortere under, tager denne sag op til forhandling med det pågældende firma for at opnå en ordning, der sikrer denne betydningsfulde industrivirksomheds fortsatte drift. Det ville først og fremmest gavne de mange arbejdere og de andre grupper, jeg har nævnt, men det ville også gavne samfundet som helhed.

Endelig har jeg en henstilling til den højtærede forsvarsminister. Det drejer sig om øvelsesområderne ved Jammerbugten, som synes at brede sig betydeligt ud over de afspærrede områder. I Tranum Klitplantage har der været tabt bomber eller sprængmaterialer i et område, der ligger uden for det egentlig afspærrede område. Ikke mindre end 7-8 gange er der i det sidste par år faldet sprængmateriale, og for ca. 14 dage siden blev der tabt 2 bomber i planteskolen kun et par hundrede meter fra planteboligen i Tranum Klitplantage. Også i umiddelbar nærhed af kursusskolen i Sandemose har der været nedslag. Indtil få dage før nedslaget i planteskolen blev der arbejdet til stadighed netop her. Det er klart, at sådanne nedslag, der frembringer huller på 75 cm i dybden og 130 cm i diameter, skaber ængstelse hos de arbejdere, der er henvist til at arbejde på planteskolen og i klitplantagen og ved forskelligt andet beskæftigelsesarbejde, der er sat i gang på egnen; i øvrigt findes der også flere små jordbrug, i hvis nærhed sprængstofferne er faldet. Ingen kan føle sig tryk, selv om han færdes omkring 6-7 km uden for det egentlige afspærrede område. Det må være muligt, at disse dødsensfarlige øvelser holdes inden for de afspærrede områder, så at et civilt arbejde kan udføres uden frygt for livet i områder uden for afspæringerne. Jeg må derfor henstille til den højtærede forsvarsminister, at der findes frem til en løsning, som vil være i stand til at holde, således at folk kan udføre deres gerning på det civile område uden frygt for nedslag.

Th. Mikkelsen: Under denne finanslovdebat vil jeg gerne have lov til at fremdrage et skatteproblem for den højtærede finansminister; det drejer sig om påligningen af skatter til stat og kommune for pensionister med en mindre pension, der opholder sig på syge- og hvilehjem. Følgende eksempel vil måske anskueliggøre, at der her er et problem, der burde tages op til nærmere overvejelse.

En pensioneret kolonnearbejder fra DSB tog ophold på et syge- og hvilehjem sammen med sin syge hustru. Årsagen til beslutningen om for fremtiden at opgive at have eget hjem var konens hjertesygdom og hendes tiltagende blindhed, der medførte en så hjælpeløs tilstand, at hun ikke længere var i stand til at klare sig selv uden et dagligt tilsyn med den nødvendige kyndige pleje.

Pensionistens månedlige pension udgør 766 kr. Den ham pålignede statsskat er i indeværende skatteår 670 kr., kirke- og kommuneskatter er på 628 kr., og folkepensionsbidraget er på 78 kr., tilsammen 1 376 kr. Opholdsudgiften for ægteparret på sygehjemmet er 570 kr. månedlig. Til skatterne og opholdsudgifterne skal lægges følgende faste månedlige udgifter til og med juli måned i år, idet hustruen kun levede til dette tidspunkt — jeg nævner det for en ordens skyld og af hensyn til den objektive bedømmelse af pensionistens forhold som beskattet ægtefælle og senere som enlig —: sygekassekontingent, brandforsikring for indbo, vaske- og gangtøj og medicinforbrug, som sammenlagt udgør i alt 47 kr. månedlig. Skatterne er betalt i 8 rater à 172 kr. Det vil sige, at et sådant ægtepars faste udgifter i de 8 måneder af året vil overstige den udbetalte pension med 23 kr. pr. måned; sammenlagt overstiger de altså i disse 8 måneder pensionen med 184 kr.

I de øvrige 4 måneder af året vil der for et sådant ægtepar være 149 kr. i overskud af den månedlige pension eller i alt 596 kr.